

AJAN, PAIKANKIN TAA

Ajan, paikankin taa
yhä siirtyä saa
näky siintävä meille
ja sieluimme maa.

On toivoa, uskoa:
lie illan ei ruskoa,
vaan aamun tää taivas,
sen talo veriruskea.

Lie ympäri yö,
mut yöstäkin lyö
taru kaunihin kalskeen
ja kansojen työ.

Vain yksi on tie,
joka voittohon vie,
tai seppel on senkin,
ken kaatuva lie:

Hymy ylhäinen. – Saa
ajan, paikankin taa
tie häipyä; siellä
on sieluimme maa.

Eino Leino